

[Forsvarsministeren.]

underrette befolkningen på rigtig måde — at sige noget, som afleder opmærksomheden fra, at således forholder det sig.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard benyttede lejligheden til i sin ordførertale i dag at give udtryk for, at han fandt det uheldigt, at der er gennemført en hjemmevernsordning, før der er gennemført en egentlig forsvarsordning. Det er jo ikke nogen ny oplysning for ærede medlemmer i dette høje ting, at således ser man på dette spørgsmål indenfor det radikale venstre, men jeg synes nu ikke, der er grundlag for at fortsætte debatten eller kritikken af, at vi har oprettet dette hjemmevern. Sandheden er dog den, at det radikale venstre selv har taget til orde for i den beslutning, der blev taget på det radikale venstres landsrådsmøde, at der skal oprettes et hjemmevern her i landet. Det radikale venstre har ganske vist foretrukket at kalde dette hjemmevern for et lokalforsvar. Man sætte ølse for, man sætte ølse bag, pølsen beholder dog sin smag, som det hedder i det gamle ordsprog, og det, der er foranlediget gennemført af den nuværende regering, da vi gennemførte loven om en hjemmevernsordning, er i virkeligheden et lokalt forsvar.

Jeg ved meget vel, at det radikale venstre har været imod, at man gav frivillige adgang til dette lokalforsvar, og jeg ved også, at det radikale venstre, således som der er givet udtryk for i dag af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, har haft visse betænkeligheder ved at gennemføre denne ordning, før man kunne gennemføre den endelige forsvarsordning, men der er jo ingen uenighed os imellem vedrørende det rent principielle, nemlig om, at man som led i en kommende forsvarsordning må have et lokalt forsvar, enten man vil kalde dette lokale forsvar et hjemmevern eller et lokalforsvar, og det er for mig noget meget væsentligt, at der består en sådan enighed mellem socialdemokratiet, den nuværende regering og det radikale venstre.

Jeg har nogle ganske få bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det ærede medlem benyttede det fremsatte forslag til at anstille en række storpolitiske betragtninger, som vi tidligere her i salen har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med. Jeg finder derfor ingen anledning til at imødegå dem ved denne lejlighed, men kan begrænse mig til at sige, at der af regeringen ved tidligere lejlighed jo er afgivet erklæringer, som klart viser den udenrigspolitiske linie, som den nuværende regering

følger, og der er i hvert fald i de standpunkter, som den nuværende regering har taget, ikke noget, der berettiger det ærede medlem til en række af de insinuationer, som han tog anledning til her i dag. Naturligvis har det ikke været nogen overraskelse for mig, for mine ministerkolleger eller for langt den overvejende part af medlemmerne i dette høje ting, at det ærede medlem og hans kommunistiske meningsfæller ikke er tilfredse med de materielindkøb, der er foretaget i den sidste tid, og navnlig ikke er tilfredse med købet af jetjagerne. Det er jo et særkende både for det kommunistiske partis medlemmer her i salen og for kommunistiske partier i andre lande, at de efter et kominformråd bekæmper, at de demokratiske lande her i Europa gennemfører militære foranstaltninger. Det fremgår klart af hele den argumentation, som de fører, at de kun anser det for rimeligt, at der er eet land i verden, som træffer militære foranstaltninger, nemlig — nå ja, jeg behøver jo ikke at nævne det pågældende land, det er jo samtlige ærede medlemmer bekendt, hvilket land det er jeg sigter til.

I anledning af den tale, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen har holdt her i dag, kan jeg dog ikke tilbageholde den bemærkning, at skulle vi i dette land gennemføre militære foranstaltninger, der forholdsmæssigt svarer til, hvad man træffer af militære foranstaltninger f. eks. i Sovjetunionen, så ville det ikke være tilstrækkeligt, at vi fordoblede det beløb, der hidtil er anvendt; så ville det efter de oplysninger, der er tilgængelige, heller ikke være tilstrækkeligt, at vi tredoblede det; så ville det, såvidt man kan skønne af de oplysninger, der foreligger, være nødvendigt at nå op på meget højere tal. Men iøvrigt var hele den tale, som det ærede medlem holdt, det standpunkt, som han her har gjort sig til talsmand for, så stærkt talende for sig selv, at det i og for sig ikke er påkrævet at foretage yderligere imødegåelse.

Til slut har jeg en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby). Det ærede medlem erklærede, at han ikke kunne indse, at det var rimeligt at give regeringen en forlængelse af bemyndigelsesloven, og jeg forstod af de bemærkninger, det ærede medlem fremførte, at han er imod de materielindkøb, der er besluttet. Det var åbenbart det ærede medlems opfattelse, at vi indtil videre kunne give afkald på at træffe militære foranstaltninger. Nu er det jo ingenlunde således, at man altid, når en repræsentant for rets-